

De opmarsch van de Zwarte Specht. — Hedenmiddag om half twee namen m'n zusje en ik een **zwarte specht** (*Picus martius*) waar op ongeveer 300 M. van ons huis bij een boerderij. Door voorzichtig naderen heb ik den vogel van dichtbij gezien en kon den naam vaststellen. *Hekendorp ligt aan den Holl. IJssel op plm. 12 KM. afstand van Gouda.*

Daar ik deze waarneming hoogst interessant vond, heb ik mij gehaast u dit zoo spoedig mogelijk mede te deelen.

Hekendorp.

E. E. v. D. Voo.

Uit de Bergummer Courant van 27 Jan. 1922.

De Hoanskrobber. — Op verzoek van den uitgever van het Nieuwsblad Dantumadeel, betreffende het schieten van buizerds en kuikendieven onder Rinsumageest, deelen wij nog het volgende mede: „Evenals vorige jaren wemelde het in den nazomer van 1921, vooral in het zoogenaamde rietveld tusschen Rinsumageest—Veenwouden—Broek-Oudkerk van roofvogels, hier bekend onder den naam van „Hoanskrobber”.

Dit is een bij uitstek schadelijke vogel. Van 's morgens vroeg tot aan het ondergaan der zon, gaat hij drijvende op zijn reusachtige wieken, er op uit, om buit te zoeken.

In het voorjaar bestaat deze buit bijna geheel uit de eieren van kieviten, grutto's, sterns, eenden, talingen, kemphanen enz., allen nuttige vogels; en de tallooze geplunderde nesten toonen aan, dat dit heer zich niet met een enkel eitje tevreden stelt.

Hij stoort zich daarbij aan wet noch gebod.

En mag onze Heer Commissaris der Koningin een datum vaststellen, waarop het eierzaken verboden zal zijn, de hoanskrobber zoekt door, en ten spijt van alle verordeningen, politietoezicht enz., gaat het getal onzer veldbewoners, onzer zangers en nuttige vogels met ieder jaar schrikbarend achteruit.

Want de „buiserd” bepaalt zich niet alleen tot het zoeken van eieren, maar ook de jonge vogels zijn hem een welkome prooi. De oude vogels weten dit ook zeer goed en hun gekerm klinkt dan ook heinde en verre als deze gevreesde roover zich in de nabijheid hunner nesten vertoont en hunne wanhopige pogingen om hem te verdrijven zijn bijna door een ieder wel eens waargenomen. Dat de hoanskrobber weinige vrienden heeft is dus licht te begrijpen en vooral de h.h. jagers, waaronder zeer vele natuurminnaars, zijn hem zeer vijandig gezind.

Geen jager laat dan ook een gelegenheid voorbij gaan aan deze vijandige gezindheid uiting te geven en menig roover wordt dan ook door hen neergehaald. Doch zoo intensief als dit het vorige jaar n.l. '21 is in praktijk gebracht door de h.h. Teddema onder Rinsumageest, is nog niet in de geschiedboeken vermeld.

In den nazomer van het vorige jaar ontdekten deze jagers, dat de buizerds zich een nachtverblijf, een rustplek gekozen hadden in het diepst der wildernis in het rietveld. 's Avonds als de zon onderging kwamen ze van alle kanten opdagen en stortten ze zich in de „scherpe snielen” om daar den nacht door te brengen.

Den eersten avond werden door Teddema Jz. 19 stuks buitgemaakt, allen in de vlucht geschoten. Den volgenden avond met 2 geweren 26 enz. totdat er te zamen niet 51, doch te zamen 68, van deze vraatzuchtige roovers waren om hals gebracht, ongeteld nog de exemplaren, welke verloren gingen.

En dit zijn ook nogal verscheidene exemplaren.

Schrijver dezès is ook een keer mede van de partij geweest. Toen werden met 3 geweren 11 buitgemaakt, doch bovendien gingen nog 6 verloren. Wij als jagers hebben natuurlijk voor het schieten van deze vogels in geopenden jachtijd geen speciale machtiging noodig(?) doch zonder twijfel is deze voor een niet-jager op aanvraag bij den Heer Commissaris der Koningin wel te verkrijgen. Vooral zou voor onze rijkspolitie en jachtopzieners zulk een speciale machtiging van groot belang zijn, daar zij vooral in een tijd van verboden eierzaken en nog niet geopende jacht, in de gelegenheid zijn dezen eierzaker zonder vorm van proces naar de andere wereld te helpen.

En hiermede, Mijnheer de Uitgever, meen ik aan uw verzoek te hebben voldaan. Mochten, nog meerdere inlichtingen verlangd worden, dan zal ik daartoe gaarne bereid zijn.

Broek, 20 Jan. '22.

J. T. V.